

תת"ע (חדרה) 6760-04-25 - עאוני ג'רבאן נ' מדינת ישראל

תת"ע (חדרה) 6760-04-25 - עאוני ג'רבאן נ' מדינת ישראל לשלום חדרה

תת"ע (חדרה) 6760-04-25

עאוני ג'רבאן

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[28.12.2025]

כבוד השופטת עידית פלד

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 12.5.25.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה וצירופותיה ובתגובה.

בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שעל פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, המבקש זומן באמצעות בא כוחו, והזמנה לדין חזרה בציון 'לא נדרש'; וב"כ המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, ולא הציג כל ראיה שיש בה כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם; רע"פ 805/09 שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל).

נקבע, כי "משמעות אישור מסירה בו מצוין כי הדואר "לא נדרש", כשמה כן היא, שהמערער לא ניגש לדואר ולמעשה נמנע מלדרוש את הדו"ח שנשלח אליו בדואר רשום. מכאן, הנטל עובר למערער להראות כי מחדלו אינו תוצאה של הימנעות מכוונת, אלא כי מדובר בסיבות שאינן תלויות בו." (עפת (מחוזי חיפה) 2047-09-22 סלומן נ' מדינת ישראל, 24.10.22, פסקה 7).

עוד נקבע, כי "על מנת לסתור את החזקה, אין די לטעון לקיומם של פגמים או חוסרים "באישור המסירה" - הוא המסמך אליו מכוון המערער, אשר בו צוין כי הדואר לא נדרש. על המערער הנטל להראות באמצעות ראיות, מסמכים או בעקבות ברור שעשה, כי אי קבלת הדואר אינה נובעת מכך שהוא נמנע מלקבלו. ... הטענה כי אישור המסירה חסר פרטים, אין בה כדי לכפר על המחדל של המערער ומשמעותיותו." (עפ"ת (מחוזי חיפה) 10086,10054-11-21 גאוני נ' מדינת ישראל, 29.11.21, פסקה 9); ו"שעה שדבר הדואר לא נדרש, והמערער לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין בנסיבות שאינן תלויות בו ולא הציג כל ראיה אחרת שבכוחה לסתור את חזקת המסירה, הרי בדין בית משפט קמא דחה את בקשת המערער לביטול פסק הדין" (עפ"ת (מחוזי חיפה) 26126-01-22 אלגאוי נ' מדינת ישראל, 17.1.22, בפסקה 9).

ובעניינו, ב"כ המבקש לא בירר את נסיבות מסירת ההזמנה, ואף לא פנה לסניף הדואר לבירור טענתו, ולפיכך, יש לראותו כמי שקיבל את ההזמנה לדין. וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 53629-08-23 נדים סלאמה נ' מדינת ישראל (נבו) 15.10.2023).

כמו כן, לא נפל פגם כלשהו בעובדה כי הזימון לא נשלח גם למבקש עצמו. ראו עפ"ת (מחוזי חי') 18315-01-23 מוחמד אגבאריה נ' מדינת ישראל (נבו) 29.03.2023: "אין חולק כי המערער זומן כדין באמצעות בא כוחו. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי נפל פגם כלשהו בעובדה שלא נשלח זימון מקביל גם למערער. בכגון דא, המשטרה פעלה על פי בקשתו של המערער כי הזימון למשפט יישלח לבא כוחו. התנהלות זו של המשטרה אף עולה בקנה אחד עם ההנחיה שהונחה לפניי ושהינה תוצאה של פנייה שהתקבלה במשרד המשפטים מטעם ועדת התעבורה בלשכת עורכי הדין (ראו סעיף 1 למכתב מיום 4.3.2019)."

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בעניינו. ככלל, על מנת לבטל פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם משום חשש לעיוות דין, על הנאשם להצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להוביל לשינוי תוצאות פסק הדין (ראו: רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, (25.3.2018); רע"פ 2575/17 גיאר נ' מדינת ישראל, (6.9.2017); רע"פ 8626/14 סמארה נ' מדינת ישראל (10.2.2015)). בנסיבות שלפניי, הנאשם לא העלה כל טענה ביחס לתשתית העובדתית של כתב האישום שיש בה פוטנציאל לשינוי תוצאת המשפט; וגם טענת ההתיישנות נטענה בעלמא וללא פירוט, מבלי שפורט מועד הגשת הבקשה להישפט, ונסתרת מהמסמכים שבתיק בית המשפט מהם עולה כי ההזמנה למשפט נשלחה (בשנת 2024) אף בתוך שנה ממועד הדו"ח (28.3.24). גם העונש שהושת על המבקש (קנס המקור הקבוע בצדה של העבירה) הינו סביר, ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

לפיכך, הבקשה נדחת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)). עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ח' טבת תשפ"ו, 28 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.